

Сад б.
38509

Сви инсектори бр. 2
1. јануара 1942 год.
Београд.

БИБЛИОТЕКА
Министарства Правде
Бр. 2891

МИ НИКОЛА I

по милости божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

Проглашавамо и објављујамо свима и
свакоме, да је Народна Скупштина рије-
шила и да смо Ми потврдили и потвр-
ђујемо:

ЗАКОН о МОНОПОЛИМА

Члан 1.

Држава има искључиво право да увози,
прерађује или сама израђује и продаје на
велико ове артикли: со, цигар-папир, жи-
гице, петролеум и шпирт.

Члан 2.

Ово право држава врши преко Управе
Државних Монопола, која се установ-
љава при Министарству Финансија и стоји
под непосредним надзором Министра
Финансија.

Члан 3.

Управу састављају: Управник Државних Монопола који мора имати факултетску спрему, и два члана који се именују из реда виших финансијских чиновника. Положај Управника је специјално звање и он је у исто вријеме предсједник управе, а чланови врше ову дужност поред редовне дужности. Остало особље Управе Државних Монопола састоји се из једног секретара, благајника, књиговође, два писара од којих је један архивар, и потребан број дијурниста.

Управу и указно особље поставља указом Краљ Господар на предлог Министра Финансија, а неуказно особље на предлог Монополске Управе Министар Финансија претписом. За управника, осим ако би овај био контрактуални, и остало указно особље управино, вриједе прописи закона о чиновницима грађанског реда.

Члан 4.

У дјелокруг Управе Државних Монопола, спадају сви послови који се односе:

- 1) на набавку, израду, прераду и продају свих монополисаних артикала;
- 2) на штампање и продају свих врста монополисаних таксених и поштанских вриједности;
- 3) на прибирање и руковање приходима монополским;
- 4) на сузбијање кријумчарења монополских артикала и суђење свију криваца по овом закону; и
- 5) на израду свих правила, упуштава и наредаба, које се односе на устројство Управе и дјелокруг њеног рада.

Члан 5.

Сви послови које би Управа предузимала на основу предходног члана овог закона, важиће тек онда кад их Министар Финансија одобри, у колико то не би било друкчије уређено правилницима које ће Министар Финансија, на основу члана 18. овог закона, прописати.

Члан 6.

Министар Финансија објавиће у службеном листу кад ће Управа Државних Монопола почети вршити право до сад немонополисаних артикала.

Од дана објаве, забрањује се приватним набавка монополисаних артикала.

Члан 7.

Цијене појединих монополисаних артикала, најмању количину истих, коју ће на својим стовариштима продавати Управа Државних Монопола, као и провизију препродавцима, одређује Министар Финансија на предлог Управе Монопола.

При одређивању продајне цијене узеће се у обзир:

- 1) куповна цијена сваког артикла;
- 2) монополска такса, која не може бити мања од:
 - а) износа царине са споредним таксама;
 - б) пореза на обрт;
 - в) трошкова преноса и режије;
 - г) осигурања; и
 - д) износа трошарине и општинских такса.

Члан 8.

Стовариште монополисаних артикала отвараће се прије свега по свима олбас-

ним варошима, а и по другим већим мјестима ријешењем Министра Финансија, а на предлог Управе Државних Монопола.

Члан 9.

Кад се по члану 6. овог закона појединачни артикли монополишу, одмах по том Управа Државних Монопола извршиће код приватних продаваца попис монополисаних предмета, који ће се од њих откупити по цијени коју утврди комисија, чији су чланови: један изасланик Управе Државних Монопола, управник или чиновник мјесне царинарнице, и један члан општинског одбора по могућству трговац.

Монополисане артикле у сеоским дужанима пописаће надлежна капетанска власт у присуству мјесног кмета, а по том списак упутити најближој царинарници да се на предходни начин изврши процјена. Процјена се врши на основу оригиналних трговачких рачуна, с обзиром и на остале трошкове побројане у члану 7. овога закона.

Члан 10.

За провоз монополисаних артикала, важе исте одредбе које постоје и за провоз дувана по закону о Монополу Дувана.

Одобрење за превоз свих монополисаних артикала издаје Управа Државних Монопола.

Члан 11.

Ко, без нарочитог одобрења Управе Државних Монопола, унесе у земљу који од монополисаних предмета, сматра се као кријумчар.

Свако кријумчарење казниће се новчано од 100—300 перпера, а поред те казне кријумчар се осуђује још да плати за сваки укријумчарени предмет десетороструку монополску таксу, утврђену за дотични артикал.

Сви предмети који се као кријумчарени ухвате, прелазе у државну својину, као и сва средства којима је кријумчарење извршено.

За потказиваче вриједе одредбе царинског закона.

Ко не може казну новцем платити, замјениће му се ова затвором, узимајући за 10 перпера један дан затвора.

Но ни у ком случају, овај затвор не може бити дужи од године дана.

Члан 12.

Препрдавци који би продали скупље артикле од утврђене цијене, сматраће се као варалице, и казнити по § 252. кривичног законика.

Члан 13.

Ко би се ухватио да без овлашћења штампа, израђује, продаје или растура монополисане хартије и у опште таксene и поштанске вриједности, казниће се по § 145. кривичног законика.

Члан 14.

За сузбијање кријумчарења, Управи Државних Монопола стоје на расположењу финансијски органи који су дужни наредбе управине у свemu извршити. За неизвршење наредба и у опште лабаво вршење дужности, поменути органи биће

кажњени лишењем звања и новчано од 100—300 перпера.

Члан 15.

Полицијски и општински органи дужни су пријавити финансијским властима свако кријумчарење које би при вршењу своје дужности опазили или сазнали, и овима у сузбијању кријумчарења у свему на руку ићи, — иначе биће и они кажњени према предходном члану.

Члан 16.

За казне изречене на основу члана 11. овог закона, оставља се дотичном право жалбе у смислу члана 106., 107. и 108. Царинског Закона од Никоља-дне 1903. године. — За кривице из члана 12. и 13., надлежни су редовни судови.

Члан 17.

Издаци потребни за увођење нових монопола, подмириваће се привремено из државних прихода и са њиховим износом задужити приходи од монопола.

Члан 18.

Овлашћује се Министар Финансија да пропише све правилнике и упутства, потребна за извршење овог закона.

Члан 19.

Кад овај закон стане на снагу, престају важити: наређења о монополисању соли и цигар-папира, право варошких општина на монопол жигица, и ставови у закону о минималној и максималној тарифи од 1905. г., у колико се односе на монополисане артикле.

Члан 20.

Овај закон стаје на снагу кад га Краљ Господар потпише.

Препоручујемо Нашем Министру Финансија и Грађевина да овај закон обнадрује, а свима Нашим Министрима да се о извршењу његову старају; властима пак заповиједамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

Цетиње, 28. марта 1914. год.

(М. П.)

НИКОЛА с. р.

Видио и ставио државни печат,
чувар државног печата,
Министар Правде,
Љуб. А. Бакић с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Војни,
Генерал-ађутант, дивизијар,
сердар, **Ј. Вукотић** с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
Лабуд Гојнић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Р. Поповић с. р.

Министар Просвјете и Цркв. Послова,
М. М. Мијушковић с. р.

Министар Правде,
Љуб. А. Бакић с. р.

Министар Иностраних Дјела,
Петар Пламенац с. р.

Fav. 6
38509